

електронна пошта), новітні тестові технології (створення банка діагностичних матеріалів з іноземної мови для проведення комп'ютерного тестування з метою контролю ЗУН студентів).

Величезну спонукальну силу в навчальній діяльності студента має переживання успіху. Успіх у діяльності — найголовніше підкріплення мотивів вивчення іноземної мови. Тому предметом особливої турботи викладача повинне бути забезпечення цього успіху і його відповідні заохочення.

Відповідно до змісту навчання мотиви розділяються на внутрішні і зовнішні. Перші пов'язані з пізнавальними інтересами, потребою в оволодінні новими знаннями, навичками, уміннями. Їх сила залежить від організації самої навчальної діяльності. Зовнішні мотиви обумовлені соціальними причинами життя: це можуть бути, з одного боку, високі громадянські спонукання, почуття обов'язку перед Батьківщиною і т.п., а також мотиви, що мають більш індивідуалістичну спрямованість, а з іншого, спонукання, пов'язані з потребою в постійній діяльності, у вправлянні окремих психічних функцій, зокрема пам'яті, мислення, уяви, потреба у враженнях, у повнокровному емоційному житті, прагнення до самореалізації, самовизначення, саморозвитку.

Викладач іноземної мови повинен допомогти студентам усвідомити той факт, що оволодіти мовою — значить не стільки пізнати, вивчити, осягнути щось, скільки розвинути в собі нову здатність, розширити свої людські можливості: «Скільки мов знаєш, стільки разів ти людина».

Мельникова О. А., старш. викладач кафедри управління персоналом та економіки праці

ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІОНАЛІВ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ВИМОГИ СЬОГОДЕННЯ

Сучасне зростання взаємозалежності в світовій економіці, розвиток транснаціональних корпорацій та міжнародних систем інформації обумовили інтернаціоналізацію менеджменту та нові погляди на сучасні реалії. Дійсні трансформації та тенденції розвитку світоглядних позицій трансформують працю взагалі та управлінську діяльність зокрема, змінюючи її зміст, завдання та

характер. Професіонал, який прийде в управління вже завтра — сьогодні студент. Його конкурентоспроможність та успішність будуть визначатися не стільки певною сумою знань та професійних навичок, скільки вмінням орієнтуватися в соціально-економічному просторі, критично мислити та приймати самостійні рішення, швидко адаптуватися в нестандартних умовах і умовах невизначеності, співпрацювати з різними людьми та соціально-культурними групами. Враховуючи вимоги часу, вища школа повинна формувати системні знання, розвивати творчі здібності, різні способи мислення та моделювання, виховувати почуття відповідальності та поваги до людини, формувати систему цінностей майбутнього менеджменту. Сподіватися на вирішення цих складних завдань можна лише за умови змістовної модернізації самої освіти через впровадження найкращих інноваційних технологій та формування принципів нової її парадигми.

Необхідність зазначених трансформацій усвідомлюють усі: і студенти, і викладачі, і потенційні роботодавці. Проте існують певні перешкоди, які не дозволяють модернізувати традиційні університети в університети інноваційного типу та забезпечити високу якість освіти.

Серйозною перешкодою в забезпеченні високої якості освіти, є на думку автора, неузгодженість окремих питань організаційно-правового забезпечення освітньої діяльності, які призводять до руйнування ключових цінностей оцінювання: валідність, надійність, справедливість, своєчасність та ефективність.

Особливо гостро стоїть сьогодні питання щодо обов'язковості відвідування занять (лекцій, семінарів, практичних, лабораторних) та процедури прийняття рішень у разі порушення студентом цих вимог. Світовий досвід розкриває два підходи у вирішенні цієї проблеми. Перший — це законодавчо закріплене обов'язкове відпрацювання пропущених занять (лекцій, семінарів, практичних, лабораторних) на платній основі. Такий підхід використовують, наприклад, університети Білорусії. Другий, — врахування в підсумковому оцінюванні дисциплінарних порушень (запізнь та пропусків занять) та встановленні «критичної межі» (25—50 %) пропусків для відрахування з університету. Особливо цікавим, з точки зору можливості його використання, є другий підхід. Його впровадження дозволить, на нашу думку, не тільки мінімізувати кількість пропущених занять, а і виховати більш відповідальну особистість.

Інша вагома перешкода на шляху забезпечення високої якості освіти — це обмеженість ресурсу часу в умовах надлишкового

обсягу обов'язкової для розгляду інформації та необхідності проведення постійного (і навіть) фронтального контролю, орієнтованого, як правило, на відтворення традиційних підходів та типових алгоритмів дій.

Зазначені перешкоди суттєво гальмують широке використання продуктивних підходів, впровадження інноваційних технологій, суттєво знижуючи тим самим мотивацію як студента, так і викладача, та обумовлюють негативний вплив на якість підготовки майбутніх професіоналів управління.

Мустафаєва К. В., викладач кафедри іноземних мов факультету управління персоналом та маркетингу

АКТИВІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Одне з основних положень Болонської декларації стосується забезпечення освіти упродовж життя, бо процеси, що відбуваються у світі, спрямовують систему освіти, з одного боку, на задоволення потреб людини, а з другого, на врахування законів ринкової економіки: це розподіл ринку праці, зростання конкуренції на світовому ринку, швидкі темпи розвитку ринку високих технологій та ін. Ці процеси супроводжуються скороченням сфери некваліфікованої і малокваліфікованої праці, глибокими структурними змінами у сфері зайнятості, які визначили постійну потребу в підвищенні професійної кваліфікації та перепідготовці працівників, у зростанні їхньої професійної мобільності.

На жаль, система вищої освіти України сьогодні ще не в повній мірі задовольняє потреби ринкової економіки. Тому дуже важливий загальноєвропейський принцип — «освіта через усе життя» — поки що, в умовах нашої держави, не може бути виконаний на належному рівні.

Щоб освіта через усе життя стала реальністю, студентів вищих навчальних закладів треба готувати до життя і діяльності в умовах перманентного поповнення своїх знань, умінь і навичок. Зростаючий потік інформації та дефіцит робочого часу підвищують роль самостійної роботи, роблять її цілеспрямованою та конкретною.